Mihkel läks siis Häddi wannematte jure. Häddi olli weel mehheta, ja olli sureks kaswanud, priskeks ja kennaks sanuo. Mihkel ütles, ennast ühhe lamba otsiwad, mis ta ükskord ühheksa aasta eest, ei mitte kaugelt ühhe waese haige naese sauna eest leidnud, ja mis olli sela perre jure jooksnud. Häddi sai punnaseks, sest tulli ta mele, et sesinnane prisk pois sesamma poisikenne olli, kes se waese haigele keik omma monarahha olli annud, ja kedda temma sest sadik olli hakkanud armastama. Häddi wannemad küssisid Mihkli käest, kuida temma ello maia asjaga luggu piddi ollema, ja kas ta jouab naest toita? Mihkel kostis: snurt warrandust ei olle mulle tarwis, sest mul on ni paljo, et ma woin ellada; agga mulle lähhäb hea naene tarwis, sest mul on wanna issa, kennel ei olle silma näggo ja kennel ma head harrimist sowin. Ma lodan, et teie tüttar mo issa keige parreminne wottab kui hea laps harrida; ja kui teie temmale kedagit ei woige anda, polle sest wigga, kui ma tedda ennast agga ennesele saan.

Jo saggedaste ollid poisid sedda, mis ärrakaddunud piddi ollema, tagga otsinud, jo sagedaste ollid nemmad Häddi pärrast kossinud, sest Häddi issa olli rikkas ja Häddi kenna, ja wagga ja töeteggia innimenne; agga ikka said nemmad pea wannemattest, pea Häddist ärrasadedud; agga Mihkli wasto ütlesid wannemad: meie olleme kül nüüd isse wannad, ja meile lähhäks kül harrimist tarwis. Häddi on meie ainus tüttar, agga jo sa hea innimenne olled, et sa ommad wannemad armastad, ja nende harrimisse pärrast nende wanna sees murretsed. Kui Häddi sind tahhab, siis woid sa tedda wotta, meie teame siis ommeti, et meie laps hea mehhele, ja hea innimeste sekka on sanud.

Häddi andis kät selle hea poitsile ja läks pea omma nore mehhe maiasse ellama